

Seznam a výčet mých názorů a intuitivních domněnek, kterými jsem neoprávněně „zasahoval“ do „jejich“ fyziky a kosmologie.

= Provedl jsem stavbu dvouznakových vzorečků všech elementárních částic. Zhotovil jsem přehledné tabulky. Provedl jsem přepis (substituce) všech jaderných interakcí, všech rovnic jaderné fyziky do dvouznakové řeči, do dvouznakových zápisů. – To je hlavní náplní HDV.

Pak navíc :

= = Navrhuji, respektive prosazuji časoprostor jakožto 3+3Dimenzionální. Tedy to, že i čas má dimenze, není to skalár. Nejsem první kdo si to už myslí. Podrobně o tom na web-stránkách i v diskusích.

= = LT není „transformace“ , ale pootáčením soustav....

= = Základním důvodem pro objevení se hmoty v tomto Vesmíru po Velkém třesku je „křivení“ sítě 3+3 dimenzí čp. Každý „křivý stav“ časoprostorových dimenzí už prezentuje nějaký hmotový stav. (elementy nebo pole)

= = Do názoru fyziků, že vakuum „vře“, že vakuum je „pěna“ jsem přidal názor, že tam „vře, pěná“ 3+3 dimenze čp, a že 'proto' může být samotné vakuum stavem hmotovým, možná tou temnou-česnou hmotou (hustota je stejná, ale této č.hmoty ve vesmíru přibývá). Ve vakuu vyskakují virtuální páry částic a antičástic, právě proto, že vakuum „vře“ a toto „vření“ je vlastně křivení, multikřivení všech 3+3 dimenzí časoprostoru. V souladu s „kvantováním vakua“.

= = Gravitační vlna je – jak sami fyzikové říkají – vlnou (křivostí) samotného časoprostoru, čili vlnou 3+1 dimenzí čp. Pak ovšem musí i gravitační vlna být „stavem hmoty“ a mít nenulovou hmotnost. Ptal jsem se fyziků kam zmizela hmotnost po splynutí dvou černých děr. Neodpověděli.

= = Kritizuji 'higgsův mechanismus', tj. „rozdávání“ hmotnosti po vesmíru jakýmsi „higgs-bozonem“.

= = Tvrdím, že čas neběží nám, ale my běžíme jemu, tedy my-hmota-lidé „putujeme, posouváme se“ vesmírem „po časové dimenzi“ a ukrajujeme na ní intervaly, které pak vnímáme jako plynutí času.

= = Ač netvrdím že LT je špatně, tak přesto se domnívám, že dilatace času „na letících objektech“ neexistuje, že i tam plyne čas „původním tempem“, že dilataci času na tom letícím objektu pouze pozorujeme v naší základní zvolené soustavě pozorovatele, „pozorujeme“ tím, že dilataci vyhodnocujeme z informací, které z objektu doletěly, tedy vyhodnocujeme záření, které má rudý posuv.

= = Přednáším novinku : princip „horkého bramboru“, tedy princip střídání symetrií s asymetriemi. K této myšlence (s vysvětlením jinde) připojuji názor, že není nezbytné, a možná ani žádoucí, hledat rovnici, která by spojila OTR a QM, že obě mohou být, koexistovat, „vedle sebe“ právě s ohledem na princip střídání symetrií s asymetriemi.

= = Mám názor, že v galaxii nechybí žádná hmota, že zjištěný pohyb ramen galaxie „jako gramofonová deska“ se sice správně pozoruje, ale špatně vyhodnocuje jakože chybí v galaxii hmota. Nutno vyhodnocovat podle Newtonova zákona nikoliv tak, že se bude dosazovat do „vzorečku $\mathbf{F} = \Sigma \mathbf{M} \cdot \mathbf{r}_i^{-2}$ “ za vzdálenost mezi dvěma tělesy „ \mathbf{r} “ „rovná úsečka, ale musí se dosazovat „ \mathbf{r} “ „úsečka v oblouku“ v důsledku toho, že pro Pozorovatele velmi vzdáleného, je už časoprostor v samotné pozorované galaxii zakřiven nezanedbatelně, a tak Newton neplatí jako v soustavě rovné-euklidovské.

= = Myslím si, že Heisenbergův „princip neurčitosti“ je nedořešen, nedovysvětlen, je asi pochopen jen z části, že by měl být doplněn činitelem $\Delta t/t$. Vysvětlení „proč“ mám popsáno jinde.

= = V komplexu HDV pak navrhuji myšlenku, že Vesmír nezačal ve Velkém třesku, ale už existoval před VT, a to jako stav 3+3D časoprostoru, který byl-je nekonečný plochý euklidovský a tudíž bez hmoty, bez polí, bez toku plynutí času (ač čas-dimenze tam jsou) bez rozpínání prostoru. Pak v duchu „střídání symetrií s asymetriemi“ nastala změna stavu takového před-bigban-gového stavu (nikoliv „výbuch světa“) „skokově“ a čp se skokově multizakřivil do „čp-pěny“ zvané plazma...; takže i to plazma je svou podstatou jen a jen multizakřiveným samotným časoprostorem. A dál pak se vesmír (v posloupnosti střídání sy s asy) „nerozpíná“, ale „rozbaluje“. Rozbaluje se do globálních stavů čp stále více plochého čp, a souběžně na pozici planckových škál zůstává jako to plazma v podobě „vřící pěny“ dimenzí čp. Nejsem sám kdo se tak domnívá : Astrofyzik Christof Wetterich z Heidelbergu navrhuje, že za pozorovaným rudým posuvem nestojí rozpínání vesmíru, ale postupné zvyšování hmotnosti částic v důsledku působení skalárního kosmonového pole. Jeho teorie je ovšem zřejmě netestovatelná

= = Geneze zesložit'ování hmotových struktur se děje ve vesmíru jako „pyramidální“ a to v duchu „filozofie kvalita krát kvantita je konstantní“.

= = Prohlašuji, že linearizace gravitace je matematický švindl na „principu“.

= = Měl jsem snahy spekulací nad gravitační konstantou, nikdy jsem to nedokázal do zdárného konce.

...za 37 let .